

KAZALO

Predgovor	5
PRVI DIO: TEORIJA GOVORNIH ČINOVA	
Napomena	9
1. Metode i domena	11
1.1. Filozofija jezika	11
1.2. Lingvističke karakterizacije	12
1.3. „Verifikacija“ lingvističkih karakterizacija	19
1.4. Zašto proučavati govorne činove?	23
1.5. Načelo izrecivosti	26
2. Izrazi, značenje i govorni činovi	29
2.1. Izrazi i vrste govornih činova	29
2.2. Predikacija	32
2.3. Referencija kao govorni čin	33
2.4. Propozicije	35
2.5. Pravila	40
2.6. Značenje	48
2.7. Razlika između golih i institucionalnih činjenica	55
3. Struktura ilokucijskih činova	59
3.1. Kako dati obećanje: složen način	61
3.2. Neiskrena obećanja	66
3.3. Pravila za upotrebu pokazatelja ilokucijske snage	67
3.4. Proširivanje analize	68
4. Referencija kao govorni čin	75
4.1. Upotreba i spominjanje	76
4.2. Aksiomi referencije	79
4.3. Vrste određenih referirajućih izraza	83
4.4. Nužni uvjeti za referiranje	84
4.5. Načelo identifikacije	87

4.6. Detaljnije karakteristike načela identifikacije	90
4.7. Neke konsekvencije načela identifikacije	93
4.8. Pravila referencije	96
5. Predikacija	99
5.1. Frege o pojmu i objektu	99
5.2. Nominalizam i postojanje univerzalija	105
5.3. Ontološke obveze	107
5.4. Propozicija u svjetlu teorije terma.	114
5.5. Predikati i univerzalije	120
5.6. Je li predikacija govorni čin?	122
5.7. Pravila predikacije	124
DRUGI DIO: NEKE PRIMJENE TEORIJE	
6. Tri zablude u suvremenoj filozofiji	131
6.1. Zabluda naturalističke zablude	132
6.2. Zabluda govornoga čina	136
6.3. Zabluda tvrđenja (asercije).	140
6.4. Porijeklo navedenih zabluda: značenje kao upotreba.	144
6.5. Alternativna objašnjenja	147
7. Problemi referencije.	155
7.1. Teorija opisa	155
7.2. Vlastita imena.	160
8. Izvođenje „treba“ iz „jest“	171
8.1. Kako to učiniti	173
8.2. Priroda sporova o kojima je riječ	178
8.3. Prigovori i odgovori	183
Kazalo imena i pojmova.	193
Bilješka o prevoditeljici	201